

رواية صغيرة العاصى الحلقة الأولى

..عاصى : عايز عايز بنت حلوة مش زي كل مرة
احد رجاله : اومرك يا باشا
عاصى : غور يلا
على بليل
احد رجاله : اللى طلبته اتنفذ يا باشا اى أوامر تانى
عاصى: لاء خلاص أمشى انت دلوقتي
عاصى دخل الأوضة و وجد فتاة (فيروز) تبكى بشدة و بخوف
عاصى انصدم من جمالها و ملامحها البريئة و قرب منها
عاصى بدا يقرب ايده على وشها ليزيح خصلات شعرها من على وشها
فيروز بعدت بخوف
عاصى : مالك يا قمر خايفة من ايه انا هتعامل معاكى بحنية لو سمعتى الكلام
فيروز بعياط : هو انا هنا ليه انا عايزة اروح
عاصى : انتى باين عليكى صغيرة و انا مش فاضى لشغل العيال و راح قرب عليها
فيروز : انت بتعمل ايه ابعده عنى عيب كده
عاصى ضحك على سذاجتها: نعم يا اختى عيب انتى مش عارفة انتى هنا ليه
فيروز : لاء و انا عايزة اروح
عاصى : عايزة تروحي يبقى تسمعى الكلام و متقوليش على حاجة لاء
فيروز : انت عايز ايه بالضبط ابعده عنى يا جدع انت
عاصى : امو*ت فى اللى بيخر*بش يا قطة و بدا يفك زراير القميص و راح شدها له
فيروز بتزقه بكل قوتها و راحت مخر*بشة عاصى فى رقبته لدرجة ان مكان صوابها علم
على رقبته
عاصى : جرا ايه يا بت ده انا جايبك بفلوسى
فيروز : ابعده عنى يا سا*فل انا لو بابا عرف هيمو*تك

عاصى ضحك باستهزاء: بابا مين يا حلوة ده ابوكى خد تمنك و حتى مفكرش يسأل عليكى
تانى

فيروز : انت بتقول ايه انت اكيد بتكذب
عاصى : ليكى حق متصدقيش بس طبعا الفلوس تعمل اكثر من كده و تخلى راجل يبيع

بنته

فيروز بدأت تعيط

عاصى قرب منها : يلا يا حلوة مش هنقضى الليل كله عياط انا دافع فيكى كثير
فيروز: ارجوك سبنى أمشى ابوس ايدك سبنى اروح و انا هسدلك الفلوس اللى انت
دفعتها

عاصى : بس انا مش عايز فلوس انا عايزك

فيروز بصراخ : ابعده عنى

عاصى : انتى شكلك عايزة تفكى انا هصبلنا كاسين كده علشان تفكى و خرج علشان
يجيب التلج

عاصى دخل لاقى فيروز غرقا*نة فى د*مها

استوب

اعرفكم

عاصى الهوارى: رجل أعمال لديه ٢٧ سنة لا يعرف قلبه الحب و مغرور قمحاوى اللون و
شعره اسود و عنيه بنى لديه غمازات و طويل

فيروز : فتاة جميلة لديها ١٦ سنة سموها فيروز علشان تمتلك عينين فيروزي ساحر شعرها
اشقر غامق طويل و شفايفها لون الكرز و تعيش فى أسرة فقيرة حيث أن فيروز لديها ٨
اخوات غيرها و ابوها مش عارف يصرف عليهم منين و كمان هو عاطل لا يعمل و قد
ذهب عقله حيث انه مد*من مخد*رات

رواية صغيرة العاصى الحلقة الثانية

عاصى : انتى شكلك عايزة تفكى انا هصبلنا كاسين كده علشان تفكى و خرج علشان
يجيب التلج

عاصى دخل لاقى فيروز غرقا*نة فى د*مها

عاصى جرى عليها شالها بسرعة و جاب دكتورة عملت اللزم و هى نامت من المسكن و
التعب راح عاصى حض*نها و نام

فيروز صحيت الصبح لاقيت عاصى مسكها بتملك

فيروز : اتسعت عنيتها لما شافته مقرب اوى و لثانية ظنت انها غلبها النوم فنامت على
السريير فى بيتها و ان مرات ابوها هتضر*بها

فيروز بخوف تلقائى حاولت تقوم

عاصى بنوم : صحيتى يا حلوة

فيروز اتجمدت مكانها

عاصى راح حوطها من خصرها : كده تبوظى ليلة امبارح

فيروز : لو سمحت ابعده ايدك تيتا قالتلى انه عيب و ميصحش

عاصى باستهزاء: تيتا
عاصى قرب علشان يبو*سها
فيروز بخوف : ابعء عنى ممكن كءه اءمل
عاصى : ءامل من بو*سة
فيروز بكسوف و سءاآة : ايوءة
عاصى بانفعال : ايوءة ايه هو انتى بتستعبطى ولا ايه يا بت
فيروز ءمعت و وشها بءا يءمر

فيروز : انا عارفة انك عايز تبو*سنى بس ءه ءرام و عيب و تيتا قالت ميصءش
عاصى بءبء : طب فيها ايه لو بو*ستك تيتا قصءها انه عيب لو مع ءء غريب لكن انا
اعرفك

فيروز : لاء تيتا قالتلى كل الناس عيب و لو سمءت انا عايزة اروء
عاصى : لاء انتى هءفضلى هنا
فيروز : هفضل هنا ليه و نبى يا عمو روءنى اخواتى وءشونى
عاصى فى باله : هى بءء كءه و لا بتستعبط عليا شكلها هءءلو انءارءة
فيروز : عمو عمو
عاصى : متقوليش عمو قوليلى يا عاصى أسمى عاصى و انتى يا قمر
فيروز : أسمى فيروز ممكن بقى اروء
عاصى : اسمك ءلو يا فيروز بصى انا ءايبك هنا علشان عايزك ءشءلى عنءى و علشان
كءه مضءرة ءبائى معايا كام يوم علشان الشغل
فيروز : يعنى بابا هيرءع ياءءنى من هنا
عاصى : لو شغلك عءبنى هعملك اللى انتى عايزه
فيروز بفرءة طفولية : بءء طب انت عايز شغل ايه علشان اروء بسرعة انا شاطرة
عاصى بءبء : هنشوف
عاصى: ءيه يقرب منها و بءا يمشى صباعه على وشها
فيروز بءأت تعيط : تيتا قالت عيب كءه
عاصى بزءق : تيتا ايه ءلوقتى ايه ءه و راء قام بزءق
فيروز فضلت تعيط

عاصى رجع بهدوء و بدا يفهم يعملها ازاي
عاصى : انتى مش عايزة تعرفى ايه الشغل علشان تروحى

فيروز بتدمع : اتفضل
عاصى : اصل انا وحيد و دايم عايش لوحدي فكنت جايبك تلعبى معايا و نقعد نتكلم شويا
نبقى صحاب مش اكر
فيروز : ايه ده ملكش صحاب خلاص انا هبقى صحبتك بس لو كده نروح
عاصى : طبعا انا هنزل اجيب الفطار
عاصى نزل اخذ الفطار و مشى الخدم
عاصى جاى يفتح الأوضة لاقها قربت منه
عاصى حط الاكل على الترابيزة
فيروز بدأت تفك زراير قميصها قدامه
عاصى : ايوة كده بداتى تفهميني
..... : فيروز

رواية صغيرة العاصى الحلقة الثالثة

عاصى جاى يفتح الأوضة لاقها قربت منه
عاصى حط الاكل على الترابيزة
فيروز بدأت تفك زراير قميصها قدامه
عاصى : ايوة كده بداتى تفهميني
فيروز راحت نزلت على الأرض و منتظرة بخوف
عاصى فضل واقف مش فاهم
فيروز بخوف : فين الكريا*ج
عاصى : كريا*ج ايه
فيروز : مش علشان تخلينى افطر هتضر*بنى
عاصى : اضر*بك ليه و بص على كتفها لاقى فى علامات ضر*ب و كدمات
عاصى بلهفة نزل لمستواها: مين عمك كده يا فيروز
فيروز : مرات ابويا ابلة نعمات

عاصى بحنان راح لبسها قميصها : لاء يا فيروز انا مش هضر*بك و محدش يقدر يضر*بك
بعد كده يلا علشان نفطر
فيروز : يعنى مش هتزعقلى او تعمل حاجة
عاصى : لاء يا فيروز مش هزعقلك
عاصى قعد جنب فيروز و بدا ياكل و فيروز كانت جعانة بس مكسوفة
عاصى : مش بتكلى ليه

فيروز : مش جعانة انا عايزة اعرف هروح امتى
عاصى : لو كلتى و سمعتى الكلام هعملك اللى انتى عايزه
فيروز : بجد
عاصى : بجد بس انا عايزك تاكلى معايا و نقعد نتكلم شوية
فيروز : حاضر و بدأت تاكل
عاصى بيبيص عليها و هى بتاكل و بيفكر فيها و انه حاسس انه مشدود ليها و عايز يعرف
عنها اكثر
فيروز اخدت بالها انه بيبيص عليها
فيروز بخوف : اسفة لو اكلت كتير و الله مقصدش
عاصى : كللى يا فيروز انا مش قصدى انا بيصلك علشان انتى شكلك حلو اوى
فيروز اتكسفت و وشها احمر
عاصى : انتى فى مدرسة يا فيروز
فيروز : ايوه فى اولى ثانوى
عاصى : و شاطرة
فيروز : ايوه ده انا طلعت الثانية على المدرسة
عاصى : شاطرة بس انا عايزك تطلعى الاولة
فيروز : حاضر يا عمو
عاصى : قوليلى يا عاصى انا مش كبير
فيروز : لاء بس انت شكلك كبير
عاصى : انتى عندك كام سنة
فيروز : انا ١٦ سنة و ٧ شهور

عاصى : انا عايزك تكبرى و تبقى شاطرة كلى يلا
فيروز : خلاص انا شبعت
عاصى : الف هناء يلا انا هقوم اغسل ايدى و قام
فيروز جت تقوم قميصها مسك فى طرف التريزة قطعه
فيروز وقفت مصدومة و بتحاول تدارى القطع بس كان كبير عاصى جيه تانى و فيروز ادته
ضهرها
عاصى : و قفة كده ليه
فيروز : مفيش حاجة يا عمو
عاصى بانفعال لفيروز : انتى بتكلمينى ليه و مديانى ضهرك و قولتلك أسمى عاصى عاصى
ايه صعبة
فيروز بدموع : اسفة
عاصى بص على هدومها : انا اسف مكنتش اعرف و راح اخدها اوضته جبلها تيشرت من
عنده و طلع بره
فيروز : شكرا
عاصى : على ايه
فيروز : مش هروح
عاصى : حاضر هروحك
عاصى اخذ فيروز و راحوا للبيت اللى ساكنة فيه فيروز لاقيت البيت ات*هد و أهلها كلهم
ما*توا
فيروز : فين البيت يا عمو
عاصى : انتى متأكدة ان البيت هنا
احد الجيران: البقاء لله يا فيروز ده احنا افتكرناكى كنتى معاهم
فيروز : مع مين هو فين البيت ايه اللى حصل
الجاره : لا حول ولا قوة الا بالله ربنا يصبرك يا بنتى
فيروز : انتى بتقولى ايه اكيد انتى بتكذبى

عاصى : اهدى يا فيروز
فيروز : فين بابا و اخواتى يا عمو فين
فيروز بدأت تصرخ بانهيـار
عاصى اخدها فى حضنه و بدا يهدبها و لسه هيركبها العربية لاقى حد ببشده من هدومه
و بيضر*به
حسن : انتى واخذ مراتى على فين
عاصى : مرات مين
حسن : فيروز اطلعى يا بت
فيروز بدموع و ماسكة فى عاصى بخوف
فيروز بدموع لعاصى : عمو متسبنيش
حسن شدها : يلا يا بت انا دافع لابوكى كتير علشان الجوازة ديه
عاصى :.....
استوب

حسن : رجل عنده ٤٠ سنة تاجر مخد*رات قبل ما أبو فيروز يموت حسن سومه على انه
يتجوز فيروز مقابل انه يدبيله بعض المخد*رات لان ابو فيروز مد*من و هو وافق و كتب
الكتاب و ده حصل فى نفس اليوم بعد ما بعث فيروز لعاصى

رواية صغيرة العاصى الحلقة الرابعة

حسن : فيروز اطلعى يا بت
فيروز بدموع و ماسكة فى عاصى بخوف
فيروز بدموع لعاصى : عمو متسبنيش
حسن شدها : يلا يا بت انا دافع لابوكى كتير علشان الجوازة ديه
عاصى بغضب : كلامك معايا انا و بعدين جوزها ازاي ديه لسه قاصر
حسن : انت مين اصلا و بعدين انت مالك قاصر ولا لاء انت المحامى بتاعها و راح مسك
دراع فيروز : يلا قدامى يا بت
عاصى راح مسكه من هدومه : قولتلك كلامك معايا و انت هطلقها دلوقتى
حسن : اطلق مين ده انا دافع فيها كتير و لسه ماخدتش اللى عاوزه
عاصى : لو على فلوسك هدفعها بس طلقها بذوق بدل ما اخليك تطلقها بالعافية
حسن : لو تلزمك كده ممكن تدينى نص الفلوس بس تخلىنى اقضى معها ليلتين و

اسبهاك لو انت عايزها

عاصى راح ضر*بها لدرجة انه نز*ف من أنفه: بقولك طلقها يا ابن ال
حسن جيه يضر*به عاصى تفادى الضر*بة و راح ضر*به لحد ما وقع على الأرض و الناس
اتلمت بس محدش قدر يخلص حسن من ايد عاصى فجأة مسكه من هدومه
عاصى بغضب : طلقها حالا
حسن : انتى طالق
عاصى : بتلاتة طلقها بتلاتة
حسن : انتى طالق يا فيروز بالتلاتة
عاصى اخد فيروز و جيه يمشى
حسن جيه من وراه طلع مط*وة (أداة حادة) و استقرت فى صدر عاصى و حسن جيه يا
خد فيروز و يجرى
فيروز فضلت تصرخ لحد ما الناس لحقتها و مسكه حسن و جيه البوليس و عاصى انتقل
للمستشفى و فيروز راحت معه المستشفى

فيروز قاعدة مع عاصى لحد ما فاق
عاصى فتح عينه لاقى فيروز قاعدة و بتعيط و ماسكة ايد
فيروز : عمو انت كويس
عاصى سند ضهره و فيروز ساعدته و عدلت المخدة له
عاصى : انا كويس
فيروز بعياط : اسفة يا عمو انا السبب
عاصى : متتاسفيش انتى ملكيش ذنب
فيروز : شكرا يا عمو انك مسبتنيش له بجد كنت خايفة تسبنى
عاصى : يعنى انتى عايزانى مسبكيش يا فيروز
فيروز ببراءة : ايوة يا عمو بجد مكنتش عايزة تسبنى للراجل اللى اسمه حسن ده انا بخاف
منه اوى
عاصى : متخافيش انا معاكى
فيروز : شكرا يا عمو انا مش عارفة اشكرك ازاي بجد
عاصى : اولاً مفيش شكر ثانيا قوليلى يا عاصى بلاش عمو ديه

فيروز : حاضر بس ميصحش
عاصى : لاء يصح
الدكتور دخل يشوف عاصى
عاصى : دكتور انا عايز اكمل علاج فى البيت
الدكتور : هو مفيش مشكلة بس لازم حد ياخذ باله منك لأن فى حقنة فى الوريد لازم
تتاخذ كل يوم فى معادها غير الادوية و بعد اربع ايام ممكن اجيلك اغيرلك على السلك
عاصى : تمام يا دكتور

دكتور : الآنسة اختك واضح انها بتحبك جدا كانت قلقانة عليك
عاصى : شكرا يا دكتور و الدكتور خرج
فيروز : انا ممكن اساعدك انا بعرف ادى حقن
عاصى : بجد اصل كنت بفكر اجيب ممرضة بس لو انتى بتعرفى تبقى احسن من مائة
ممرضة
فيروز : اصل ماما الله يرحمها كانت بتاخذ حقن و انا اتعلمها علشانها
عاصى : ربنا يرحمها انتى حنينة اوى يا فيروز
فيروز : انا اسفة بجد كل ده حصلك بسببى و لازم اردلك و لو جزء صغير من جمايك
عاصى : متقوليش كده مفيش ما بينا الكلام ده يا فيروز : انا كل يوم هجيلك اديك الحقنة
و الدوا و أمشى
عاصى : لاء انتى هتعشى معايا
فيروز : ايه مع حضرتك ازاي لاء مينفعش
عاصى : لاء انتى هتعيشى معايا تقدرى تقولى هتروحي فين
فيروز : اممم مش عارفة لسه هدور على مكان لسه ممكن اقعد عند واحدة جارتنا طيبة
اوى بس ابنها مش طيب بخاف منه اوى يا عمو
عاصى : لاء انتى هتروحي معايا
فيروز : مينفعش
عاصى : لاء متقلقيش احنا هنروح و هتقعدى فى أوضة لوحدك و بعدين ده انا حتى ايدى

مش قادر احركها و عايزك تساعدينى
...فيروز : حاضر يا ع
عاصى اتسعت عينه : يا ايه
فيروز : يا عمو
عاصى : برده ممكن تسعديني البس معلش
فيروز : انا ... حاضر

فيروز قربت منه بخوف و بعدين غمضت عينها بكسوف
عاصى : بتغمضى عينك ليه فتحي عينك علشان تعرفى تشوفى اللى بتعمليه
فيروز فتحت عنيتها شافت عاصى عا*رى الصدر راحت لفت وشها
عاصى فجأة حط ايده على خصرها و شدها له
فيروز : بتعمل ايه يا عمو ابعد
عاصى فجأة
استوب
يا ترى عاصى ممكن يعمل حاجة

رواية صغيرة العاصى الحلقة الخامسة

فيروز فتحت عنيتها شافت عاصى عا*رى الصدر راحت لفت وشها
عاصى فجأة حط ايده على خصرها و شدها له
فيروز : بتعمل ايه يا عمو ابعد
عاصى فجأة راح مق*طع هدو*مها
فيروز بدموع : ابعد يا عمو و فجأة ضر*بته قلم فوقه
عاصى بعد عنها و كانه كان مغيب و رجع لعقله
عاصى : انا اسف يا فيروز
فيروز بخوف جت تخرج
عاصى : انتى عايزة تخرجى كده ازاي اقعدى هنا انا هتصل بحد يجبلك هدوم حالا
عاصى اتصل بأحد رجاله احضر ملابس محجبات لفيروز
فيروز دخلت الحمام غيرت كانت ترتدى فستان ازرق رقيق

عاصى راح جاب طرحة و حطها على رأسها
فيروز باستغراب : بس انا مش محجة
عاصى : بس انتى كبيرة و لازم تبقى شاطرة

فيروز استغربت ازاي هو ده نفس الشخص اللى من شوية كان بيحاول يقرب منها و كانت
خايفة منه

فيروز : انا مش عارفة يا عمو انت بتتغير كل شوية
عاصى ضحك عليها : لاء يا ستى مش بتغير ولا حاجة يلا علشان نروح
فيروز : مابلاش يا عمو روح انت و انا هتصرف
عاصى : لاء يا فيروز انا مش هسيبك
فيروز دمعت لأنها كانت خايفة
عاصى : متخافيش منى يا فيروز انا عمري ما هاذيكى
فيروز : بجد يا عمو

عاصى : بجد بس بطلى عمو ديه
فيروز ضحكت ببراءة على انفعال المفاجئ
عاصى : ضحكك حلوة اوى
فيروز فجأة وشها احمر و نزلت وشها فى الأرض
عاصى : يلا بينا علشان نروح
فيروز رocht مع عاصى و فعلا عاصى وفى بوعده ليها و أداها كل نسخ اللى عنده لمفتاح
الأوضة بتاعتها

عاصى : كده مطمنة يا ست فيروز
فيروز بفرحة و براءة : شكرا يا عمو
عاصى طلع غير هدومه شوية و باب الأوضة خبط
فيروز : معاد الحقنة و الدوا بعد الغدا
فيروز ادبته الحقنة
عاصى : ايدك خفيفة اوى يا فيروز محستش بيها
فيروز : ان شاء الله تخف و تبقى كويس و مش محتاج حقن
عاصى : نفسك تطلعى ايه يا فيروز

فيروز: نفسى اطلع دكتوراة
عاصى : و انا بايدى اللى اول يوم هوصلك الجامعة يا روزتى
فيروز : هو انت هتفضل فاكرنى لحد ما ادخل جامعة
عاصى : انتى هتفضلى معايا انا مش هسيبك
قطع ذلك صوت هاتف عاصى و كان ابن عمه هاشم صديق عاصى المقرب و الوحيد
هاشم : سمعت انك كنت فى المستشفى انت كويس يا عاصى
عاصى : انا كويس مين قالك
هاشم : ميسون (سكرتيرة عاصى الخاصة)
عاصى : ايه القر*ف ده اقفل
هاشم : انا جاى انا و هى فى الطريق
عاصى : جبتها ليه مش ناقصها
هاشم : سلام يا عاصى
الباب خبط و فيروز فتحت
هاشم : انتى مين يا قمر
فيروز : انا ... انا
عاصى : ادخل يا هاشم ...فيروز اطلعى فوق
فيروز : حاضر
ميسون : مين ديه انت بقيت بتقضيها مع عيال ولا ايه
هاشم : بس شكلها مش وش كده خالص ديه جبتها مين ديه
عاصى : محدش يجيب سيرتها و هبقى احكيلك بعدين يا هاشم
ميسون : ليه مش عايز تقولى
عاصى ببرود : ايوه
فجأة سمعه صراخ فيروز و كانت بتجرى من الأوضة بملابس خفيفة تظهر الكثير
عاصى و هاشم اتخضوا و جريوا على فوق يشوفه مالها
عاصى اول ماشافها اتصدم و منع هاشم انه يقرب و اتصدم اكثر من اللى شافه
استوب